

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

Klasa 19 (2)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1 novembra 1932.

PATENTNI SPIS BR. 9242

Akcievá společnost drive Škodovy závody v Plzni, Praha, Č S. R.

Valjak za nabijanje puteva.

Prijava od 17 aprila 1931.

Važi od 1 decembra 1931.

Traženo pravo pravetsva od 17 aprila 1930 (Č S. R.).

Uobičajeni oblik profila puta (druma) je kao što je to poznato lučno zasveden t. j. kolovozna površina je lučno zasvedena i ima ravnometernu ili parabolsku krivinu što se vidi na sl. 1. Radi postizanja krivine kod valjaka sa tri točka obično se terački točkovi izvode sa koničnim ravnometernim sužavanjem (cca 3%) da bi se oni dobro prilagodili obliku površine i da bi se izbeglo obrazovanje podužnih oluka.

U novije vreme kolovoz se u cilju povećanja otpornosti i smanjenja obrazovanja prešine snabdeva asfaltnim slojem ili mešavinom bituminoznih materija (asfalt, teritd) sa kamenom prekrupom, sljunkom itd., koji se prvobitno nanosi u ravnometernoj jačini (oko 4—5 cm) tako, da mu je na isti način bila zasvedena površina, kao i kod ranijeg tucaničkog puta. Ali se pokazelo, da je asfaltni sloj podlegao brzom abanju na meslima najjačeg saobraćaja t. j. u sredini puta tako, da se visina krivine smanjivala i površina kolovoza se spljoštavala, dok najzad mestimično nisu nastale rupe u asfaltnom pokrivaču, koje su se stalno povećavale, te su posle kraćeg vremena zahtevale skupocene popravke.

Stoga se asfaltni sloj više ne izvodi ravnomerne debljine, nego debljina sloja raste od ivice prema sredini puta tako, da se dobija profil kolovoza, čije su bočne površine ravne i dobijaju nagib od oko 3%, dok sredina puta biva umereno zaokrugljena (sl. 2).

Kod ovoga oblika pokrivanja puta ne smeju biti konični točkovi valjaka za nabijanje, da njihove ivice ne bi prilikom va-

ljanja ravnih bočnih površina prouzrokovali nikakve podužne oluke. Kod cilindričnih valjaka nastupa na svaki način ista teškoća kod obrade zaobljene sredine pokrivača puta. Razumljivo je da ne može doći u obzir upotreba raznih mašina za oba radna postupka, te bi se stoga morali izmirili sa jednim od pomenuta dva nedostatka.

Predmet ovoga pronalaska je dakle jedna vrsta izvođenja valjka za nabijanje od tri točke, kojima se izbegavaju opisane teškoće na taj način, što pogonski točkovi pomicno naležu na krajevima čvrste osovine tako, da se oni automatski prilagođavaju svakom obliku pokrivača puta, kao što se to vidi na sl. 2. Valjak je dakle na isti način upotrebљiv za obradu pokrivača puta, kako sa krivim, tako i sa ravnim površinama, koje stoje jedna prema drugoj pod izvesnim uglom te liče na krov sa vrlo blagim nagibom na dve strane.

Istina poznali su valjci, kod kojih se za rešenje sličnih zadataka upotrebljavaju poluosovine, ali ovaj način gradnje ima ipak mnogobrojne nedostatke. Pre svega naleganje poluosovine je vrlo teško s obzirom na veliku težinu mašine; svaka poluosovina izvedena je kao dvokraka poluga i okretljivo naleže u jednom jakom čepu, koji se mora dobro podmazivati. Par sila prima i izravnava opruga, na koju deluju oba unutrašnja kraja poluge. Ova opruga, koja mora biti udešljiva, da bi se omogućilo odgovarajuće ograničenje kosog položaja poluosovina, nepristupačna je, jer leži u unutrašnjosti okvira vozila. S obzirom na

velike sile, koje na nju deluju, mora biti tako dimenzionirana tako, da prilikom zatezanja moramo upotrebiti veliku snagu. Dalji nedostatak postrojenja je u tome, što je opruga zajednička za obe poluosovine i stoga se kretanja izazvana kako prelaženjem preko većeg kamena ili slične prepreke prenose sa jednog točka na drugi, a tako isto se ne može svaka poluosovina za sebe udesiti.

Na suprot poznatim konstrukcijama valjaka za nabijanje predmet pronalaska predstavlja bitno uproštenje, koje se u glavnom sastoji u tome, što osovina čvrsto стоји i samo su zadnji točkovi pomicni i automatski se prilagođavaju obliku pokrivača puta. U slikama 3 do 5 šematički je predstavljen primer izvođenja pronalaska i to sl. 3 pokazuje presek levog teračkog točka u normalnom položaju. Sl. 4 je presek desnog točka u položaju najvećeg nagiba (n. pr. 3°) i sl. 5 je presek kroz osovini po liniji 5—5 na sl. 3.

Na osovinu 1 pogonskih točkova 12, koja je čvrsto spojena sa okvirom 2 maštine smeštene su kutije 3. Kao što se iz sl. 5 vidi, krajevi osovine snabdeveni su uspravnim, ravnim graničnim površinama tako, da u kutijama 3 ostaje dovoljno mesta za ležišta čepova 4, oko kojih se mogu da okreću kutije 3, razume se u izvesnim granicama. Radi omogućavanja ovoga kretanja snabdeveni su kako krajevi osovine sa odgovarajućom kosom cilindričnom površinom na gornjoj strani, a isto tako su snabdevene i kutije 3 sa sličnom šupljinom na strani okrenutoj od krajeva osovine. Čepovi 4 su prema srednjoj ravni na točkovima 12 nesimetrično postavljeni u odnosu na sl. 3, 4, da bi nasedne površine između kutija 3 i osovine 1 bile po mogućnosti velike u normalnom položaju i da bi se potrebna igra između kutija 3 i pogonskih zupčanika 6 mogla da održi mala.

Kosi položaj točkova 12 potpomaže se oprugama 8 vertikalno smeštenim ispod svakog kraja osovine. Opruga 8 oslanja se jednim krajem pomoći sočivastog prstena 10 na osovinu 1 a drugim krajem na vrtnjan 9, koji prolazi kroz osovinu 1 i prenosi prilisak opruge na poklopac 11 kutije 3 i time se prenosi i na samu kutiju. Opruga priliskuje dakle točak u kosi položaj na svaki način samo toliko, koliko to dozvoljava oblik pokrivača puta. Na ravnoj površini ostaju osovine točkova 12 uticajem sopstvene težine maštine u istom položaju kao i zadnja osovina.

Pogon teračkih točkova 12 vrši se savsim slično, kao i kod običnih konstruk-

cija pomoći zupčanika 6 i 7, pri čemu ipak u tom slučaju točak 6 slobodno naleže na osovinu 1. Obrtni momenat se sa točka 6 prenosi na pogonski točak odn. na terački točak 12 ekscentrično smeštenim čepom 13, koji loptasto i aksijalno pomerljivo naleže u trupcu 14, koji se opet može da pomera radijalno u zupčaniku 6.

Kod upoređenja sa valjkom pomicnih poluosovina moraju se priznati značna primičstva sada opisanom novom valjkom. Ne samo konstrukcija same osovine da je značno prostija, nego i pogon teračkih točkova ne zahteva nikakve bilne konstrukcijske promene prema uobičajenim konstrukcijama sa nepomicnim točkovima. Oba točka su jedan od drugoga nezavisno pomicna i opruge, koje su ovde ugodno pristupačne, mogu se samostalno zatezati. Zamešno mazanje čepova obrtnih osovin odn. poluosovina potpuno otpada. Čepovi 4 zajednički se mažu sa kutijama 3 teračkih točkova tako, da mašinovođa maštine nove konstrukcije ne mora da posveti nikakvu naročitu pažnju istojo, što je vrlo važno s obzirom na srazmerno grubo ophodenje sa mašinom i na težak rad kod građenja puteva.

Priložena slika kao što je već pomenuo pokazuje samo šematički jedan primer izvođenja pronalaska; kod praktičnog izvođenja razumljivo je da se izvesni sastavni delovi prilagođavaju stvarnim potrebama i kako njihov oblik, tako i način delovanja se odgovarajući može izmeniti, a da se pri tome ni najmanje ne udaljimo od predmeta pronalaska.

Patentni zahtevi:

1. Valjak za nabijanje puteva naznačen time, što terački točkovi (12) pomicno naležu pomoći kutija (3), na kojima okrećljivo sede, na krajevima čvrste osovine (1) na horizontalnim i sa poduznom osovinom valjka za nabijanje puteva paralelno ležećim čepovima (4).

2. Valjak za nabijanje puteva po zahtevu 1, naznačen time, što su predviđene opruge (8), koje deluju na kutije (3) u pravcu kosog položaja teračkih točkova (12).

3. Valjak za nabijanje puteva po zahtevima 1 i 2, naznačen time, što se na krajevima osovine (1) smeštene opruge (8) oslanjaju kako na osovinu, tako i pomoći udešljivih vrtnjeva (9) na pomerljivim kutijama.

4. Valjak za nabijanje puteva po zahtevima 1 do 3, naznačen time, što po sebi poznati i prema osovini (1) točkova (12)

ekscentrično smešteni čep (13), koji prenosi obrtni momenat od pogonskog zupčanika (6) radijalno pomerljivim trupcem (14), u kome loptasto i aksijalno pomerljivo naleže.

Fig. 1.

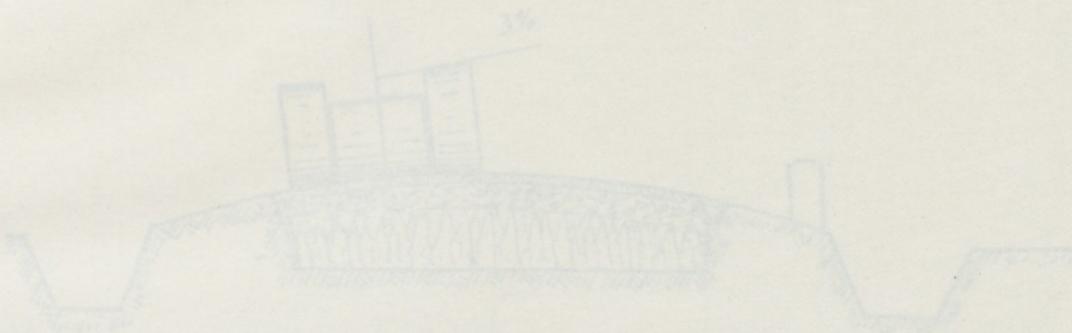

Fig. 2.

Fig. 1.

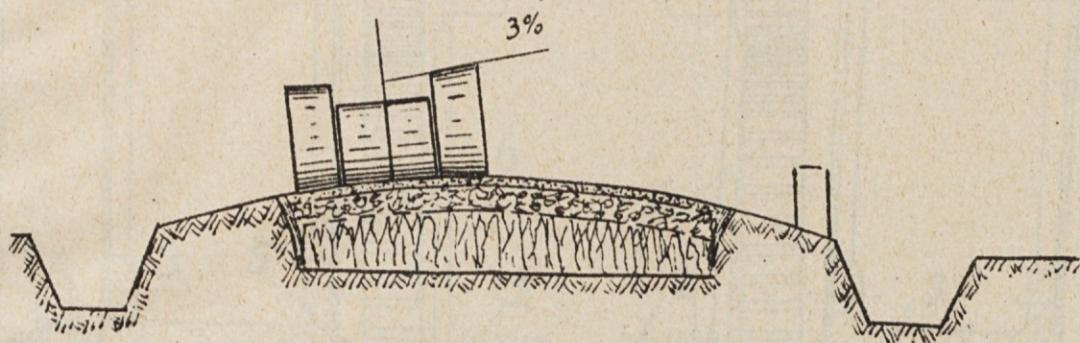

Fig. 2.

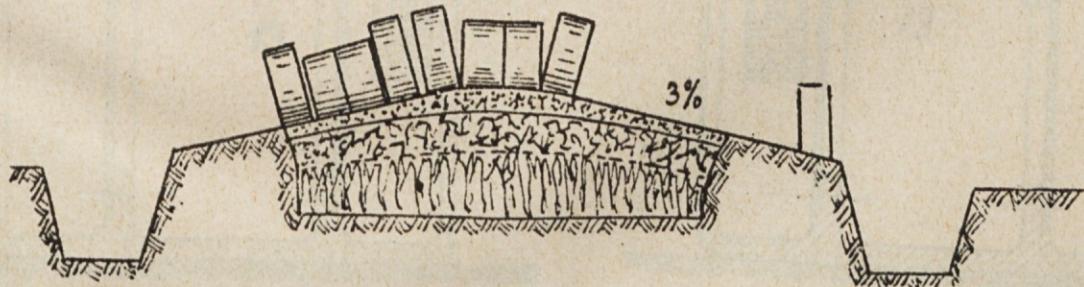

Fig. 3

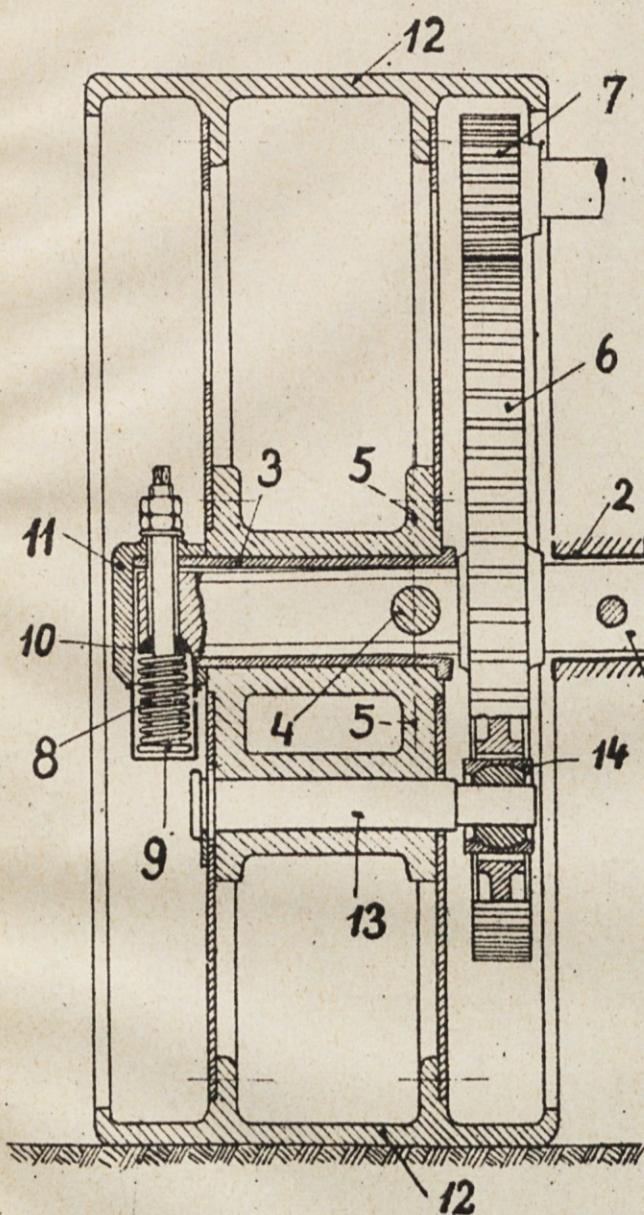

Fig. 4

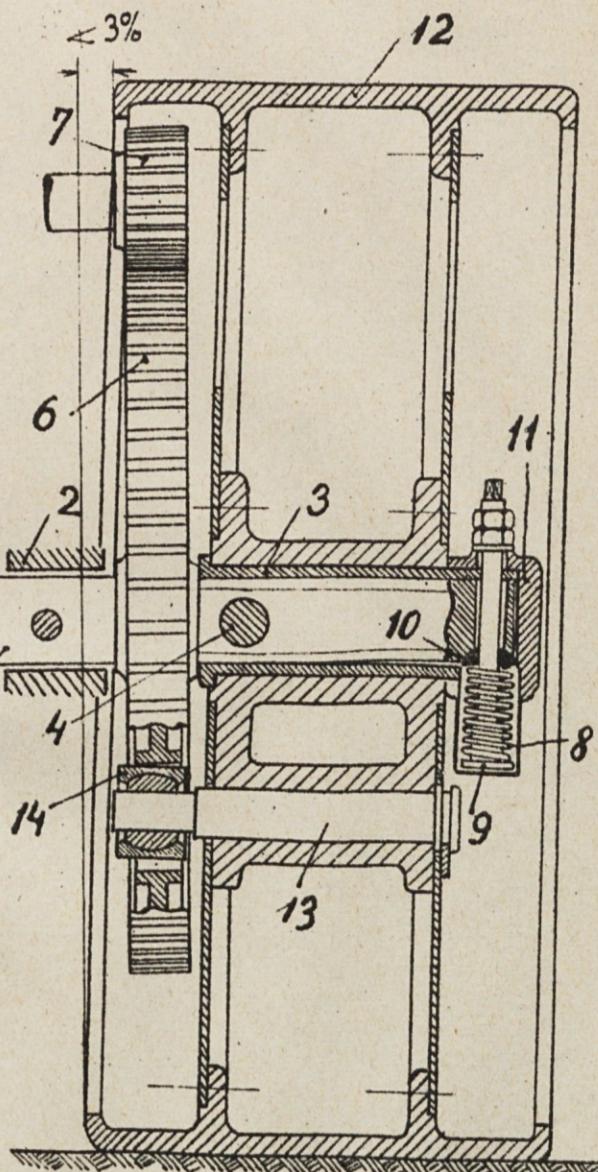

Fig. 5

